

Krížová cesta „Hľa, Baránok Boží“

Úvod:

Sv. Písmo: *Blízko bola židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytká, oviec a holubov i peňazomencov, čo tam sedeli. Urobil si z povrázkov bič a všetkých vyhnal z chrámu, aj ovce a dobytok. (Jn2 13-15)*

Ježiš prichádza na slávenie Veľkej noci. Jedna z prvých vecí, ktoré robí je, že vyháňa ovce a dobytok. Tým dáva jasne najavo, že žiadna ovca, žiadny rituál už nie je potrebný. On je jediný baránok, ktorý sníma hriechy sveta. Pozýva nás na túto krížovú cestu. Nechce od nás len spomienku alebo súcit. Chce od nás, aby sme mu dali svoje hriechy, svoje zlyhania. Pri každom zastavení pôjde o istý druh hriechov, nebojme sa mu ich dať. Nech s nimi odíde na púšť kríža a navždy nám zničí hriechy.

Žena: „Išla som na trh pokušení, chcela som len nasýtiť sa životom tohto sveta. Ale ďalej sa ísť nedá. A teraz cítim vinu, kto zmyje moju špinu, kto sníma hriech, kto navráti mi raj.“ (Scénka – žena držiaca vázu, oblečená v bielom, rozbije ju. Oblečú ju do vrecoviny. Vezme kríž)

Sv. Písmo: *V knihe Sirachovej sa píše: „Srdce pochabého je ako rozbitá nádoba, nijakú múdrosť neudrží v sebe.“ (Sir 21,17)*

Evanjelista Marek dodáva: „Ak sa kráľovstvo vnútorne rozdelí, také kráľovstvo nemôže obstáť, a ak sa dom vnútorne rozbije, taký dom nebude môcť obstáť.“

Rečník: „Kto jej pomôže?“, pýtam sa prítomných.

Dnešný spôsob: Postava človeka, s fľašou v ruke.

Hovorí: „Keď je tvoja vina ťažká, pomôže ti dobrá fľaška. Potrebuješ vykúpať v tomto alkohole svoj hriech. Utopiť ho. Zabudnúť naň, nech ťa toľko neničí. Praješ si ďalej podliehať sladkosti pokušení. Na inom mieste veru radosť nie je..“

Rečník: Výsledok - bolesť... Dnešný človek si vymýšľa rôzne spôsoby ako sa vyrovnáť s hriechom. Ale nepomáha to. Naopak, rozbíja, ničí aj to posledné dobro v nás.

Židovský spôsob. Židovský kňaz stojí nad baránkom a hovorí:

„Vyznávam nad tebou hriechy Izraela, a je ich veru veľmi veľa. Vyznávam nad tebou zlyhania a pády. Posielam ťa do púšte, zničiť všetky zrady. Nech s tebou zomrie aj každý hriech, nech vráti sa nám radosť, smiech.“

Žena : „Nič nepomáha, stále tá ťažoba, pocit viny. Čo mám robiť? Kto zmyje moje činy?“

Prihlási sa Ježiš: „Ja zoberiem tvoje hriechy, dovoľ mi niešť Tvoje bremeno, dovoľ mi pozbierať kvety, vrátiť im vôňu, odľahčiť tvoje rameno.“ (Človek mu odovzdá kríž.)

Sv. Písmo: V liste Hebrejom sa píše: „Bratia, keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držme sa svojho vyznania. Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. Lebo každý veľkňaz, vybratý spomedzi ľudí, je ustanovený pre ľudí, aby ich zastupoval pred Bohom, aby prinášal dary a obety za hriechy, mohol mať súcit s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha slabosti. A kvôli nej musí prinášať obety za hriechy, ako za ľud, tak aj za seba samého.“

1. Prvé zastavenie: Odsudzovanie

(Ježiš - Pilát (kamene), žena drží kameň v jednej ruke, v druhej kvet.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Ježiš odišiel na Olivovú horu. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty? Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamil sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“

Si nemožný, ťarbavý, lenivý... Ohovárame, osočujeme, zveličujeme chyby, domýšľame si. Odsudzujeme a sme odsúdení. Sú to rany, ktoré prichádzajú niekedy z čista-jasna, keď to najmenej čakáme a sú tak silné, že ledva lapáme po dychu. Naša arogancia žije životom posudzovania. Ježišu, ty každému z nás dnes hovoríš: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš!“

Ježišu, prosíme ťa o múdrosť správne reagovať v čase nedorozumení, silu krotiť naše emócie a zvlášť o milosť, aby sme my neboli tí, ktorí na iných ukazujú prstom, odsudzujú ich a svojimi rečami ničia život druhým. Zober na seba všetky naše zlyhania, ktorých sa dopúšťame v oblasti posudzovania.

**Nevinne odsúdený Ježišu,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.**

2. Druhé zastavenie: Ježiš a Judášove výčitky

(Pomazanie, Mária drží krčah. Judáš otočený chrbtom. Vojak drží bič. Žena drží pohár v ňom je kvet, podáva ho Ježišovi.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: „Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“

„Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ Existujú dva druhy dávania. Jeden je vypočítavý - získavam, predávam, dávam a pýtam sa, čo z toho budem mať? Druhý je, keď dávam z lásky, dávam bez očakávania zisku. Nejde o to, dať niečo chudobným, ide o to dať z lásky. Mária v tom nemá mieru, použila olej, ktorý má hodnotu ročného platu. Nepýta sa, či to bude stačiť. Miluje, dáva. Láska vie odhadnúť, koľko treba. Ak dávame z vypočítavosti a nedostaví sa očakávaný výsledok, začneme vyčítať.

„Prečo nepredali olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ Výčitky ako: „Prečo si to neurobil? Nevšímaš si ma, zabúdaš na mňa, ja pre teba toľko robím a ty?“ Ako často si vyčítame. Máme svoju predstavu o tom, čo je správne, o tom, čo majú ľudia pre nás urobiť, svoju predstavu o tom, čo chce Boh. Pritom môžeme byť veľmi vzdialení od pravdy.

Pokorný Ježišu, prosíme ťa o pozorné a vnímavé srdce, ktoré by veľkodušne odpovedalo na tvoje očakávania a na potreby našich blížnych. Ježišu, zober na seba všetky výčitky, ktorými ubližujeme, výčitky, ktorými znechucujeme našich blízkych. Sú ako bič, ktorým ťa bičovali.

***Ježišu, zahrňovaný toľkými výčtkami,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.***

3. Tretie zastavenie: Ježiš uzdravuje ochrnutého

(Muž drží klince na nohy, žena drží ružu pribitú na kríž.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Potom boli židovské sviatky a Ježiš vystupoval do Jeruzalema. V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník, hebrejsky zvaný Betsata, a pri ňom päť stĺporadií. Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“ Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.“ Ježiš mu vrazil: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil. Neskôr ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: „Hľa, ozdravel si, už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

Táto situácia sa odohráva pri Ovčej bráne, Ježiš tu nedávno vyhнал ovce a baranov. Tým poukázal, že on je jediný baránok, ktorý sníma hriechy sveta. Päť stĺpov je päť kníh zákona, ktoré nie sú schopné človeku pomôcť - človek nedokáže dôjsť k prameňu odpustenia. Ježiš otázkou: „Chceš byť zdravý?“ vzbudzuje túžbu po živote.

Človek, ktorého peklom je osamelosť, nemá nikoho, kto by mu pomohol. Čo často spôsobuje naše ochrnutie? Obviňovanie sa. Mal som urobiť to alebo tamto, a neurobil som. Ak príde problém, mojím blízkym sa stane nešťastie, je to moja vina.

Tragédie berieme na seba. Celý život sa obviňujeme a sebatrýznime. Pocit viny, ktorý ma znehybňuje. Kvôli mne sa rozviedli rodičia, kvôli mne sa brat zranil, kvôli mne manželku vyhodili z práce, kvôli mne si ublížil môj priateľ... Sebaobviňovanie (domýšľavosť), čo všetko si nesieme na lôžku z minulosti. Čo všetko sme si neodpustili? Stalo sa nešťastie a ja si to nesiem ako trest po celý život.

Ochotný Ježišu, prosím ťa, pomôž mi, aby som pri sebaobviňovaní dokázal počuť tvoje slová: „Chceš byť zdravý?“ Tým vravíš: „Odovzdaj mi tie pocity viny, nenič sa, daj mi ich. Čokoľvek sa na tejto zemi stane, daj mi to na plecía.“

***Ježišu, na ktorého tak často zabúdame pri pocitoch sebaobviňovania,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.***

4. Štvrté zastavenie: Ježiš uzdravuje slepého

(Vojak dáva Ježišovi špongiu, žena má zaviazané oči, drží kvet v kvetináči, kvet je zúbožený.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Ako šiel, videl človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Jeho učeníci sa ho spýtali: „Rabbi, kto zhrešil - on, alebo jeho rodičia -, že sa narodil slepý?“ Ježiš odpovedal: „Nezhrešil ani on ani jeho rodičia, ale majú sa na ňom zjaviť Božie skutky. Kým som na svete, som, svetlo sveta.“ Keď to povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom mu potrel oči a povedal mu: „Chod', umy sa v rybníku Siloe,“ čo v preklade znamená: Poslaný. On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.“

Sv. Písmo: „V tom čase, keď Pán, Boh, urobil zem a nebo, nebolo ešte na zemi nijaké poľné krovie a nepučala ešte ani poľná tráva, lebo Pán, Boh, nedal pršať na zem a nebolo ani človeka, ktorý by obrábal zem a privádzal na zem vodu (kanálov) a zavlažoval celý povrch zeme. Vtedy Pán, Boh, utvoril z hliny zeme človeka a vdýchol do jeho nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou.“

Boh z prachu zeme a dotykom jeho ducha stvoril človeka. Človek sa hriechom stáva znovu zemou, prachom. Prichádza Ježiš, stretáva slepca. Jeho slina sa dotkne zeme, prachu, slina -voda, v ktorej je jeho dych. A tak sa opakuje nové stvorenie - človeka, ktorý sa stratil v temnote. Ako často sa vystavujeme temnote. Uspokojujeme sa s povrchnosťou. Povrchná modlitba, povrchné prežívanie sv. omše. Nezáujem o hĺbku. Ak sme vzdialení od pravdy, ubližujeme a ani si to neuvedomujeme.

Pane Ježišu, aj dnes nám hovoríš slová odpustenia. Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia. Zober si na seba všetko, čo v nás vytvára tmu, zober si našu povrchnosť, stvor v nás nové srdce ochotné hľadať hĺbku a krásu života.

**Ježišu Nepochopený a urážaný našou slepotou a nevedomosťou,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.**

5. Piate zastavenie: Zradený Ježiš

(Lano - Ježiš je zviazaný. Kvet omotaný špagátom, lanom alebo žena bozkáva kvet.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: Matúš vo svojom evanjeliu píše: A kým ešte hovoril, prišiel Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním veľký zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi a starší ľudu. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on; toho chyťte!“ A hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: „Buď pozdravený, Rabbi!“ A pobožkal ho. Ježiš mu povedal: „Priateľu, načo si prišiel!“

A Ján opisuje Ježišove zajatie takto: „Keď to Ježiš povedal, vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záhrada. Vošiel do nej on i jeho učeníci. O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Ježiš sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášmi, fakľami a zbraňami. Ale Ježiš, keďže vedel všetko, čo malo naňho prísť, popodišiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“

Pri obrade zmierenia kňaz poslal baránka do púšte po tom, čo nad ním vymenoval hriechy Izraela. Na púšti vládol Azazel - démon púšte. Podľa židovských vykladačov, Azazel patril k vodcom skupiny padlých anjelov z počiatku existencie sveta a ľudstva. Ženy učil líčiť sa a mužov vyrábať zbrane, čím na svet priniesol žiarlivosť, márnivosť a svár. Podľa židovského výkladu sa aj kvôli Azazelovmu správaniu Boh rozhodol zničiť krajinu potopou trvajúcou 40 dní. Ježiš na začiatku pôstneho obdobia ide na púšť, chce poraziť Azazela. Teraz, pred koncom jeho pozemského života, vychádza so svojimi učeníkmi za potok Cedron, ide do záhrady. Ide nám znovu získať raj. Raj, ktorý si ničíme žiarlivosťou, roztrškami a závišťou. Závišť je smútok nad dobrom iného. Znepokojuje nás, bráni našej duši radovať sa z dobra, ktoré robí pre nás Boh.

Pane Ježišu, túžiš nám do duše vrátiť raj, pokoj. Ďakujem ti, že si ochotný vstupovať do púšte našich životov, porážať závišť a žiarlivosť. Odovzdávame ti všetky hriechy, ktorými zrádzame lásku. Ničíme vzťahy. Ubližujeme aj nevedomky, pretože tak tužíme milovať. A namiesto toho manipulujeme. Ďakujeme Ti, že nám ukazuješ cestu do záhrady, aj keď je najprv Getsemanská - ale to len preto, aby sa mohla stať rajom.

**Tak častokrát nepochopený Ježišu,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.**

6. Šieste zastavenie: Ježiš a falošní svedkovia

(Ukazujú prstom, Ježiš s krížom, kvet v mriežkach)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: Evanjelista Matúš píše: „Tí, čo Ježiša zajali, odviedli ho k veľkňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a starší. Veľkňazi a celá veľrada zháňali krivé svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli, hoci vystúpilo mnoho falošných svedkov. Napokon prišli dvaja a hovorili: „Tento povedal: „Môžem zboriť Boží chrám a o tri dni ho postaviť.“ Tu vstal veľkňaz a spýtal sa ho: „Nič neodpovieš? Čo to títo svedčia proti tebe?!“ Ale Ježiš mlčal.“

Ježiš pri istej situácii povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov, pre ktorý ma chcete kameňovať?“ Kameňujeme Ježiša rôznymi výčitkami, a pritom ho nepoznáme. Neveríme v Božiu prozreteľnosť. Nepoznáme jeho milosrdenstvo, ktoré sa skláňa k biede človeka. Zlo nie je v tom, že človek sa snaží byť ako Boh, ale v tom, že chce mať Boha takého, akého si človek vymyslel. Ako často svedčíme proti Bohu! Vyčítame mu vlastné zlyhania, nenaplnené túžby, naštrbené vzťahy v manželstve, rodine, v škole či v práci, zatúlané deti, stratu zamestnania či chorobu, ktorá obmedzuje a napíňa budúcnosť strachom. Ako prijímam nepríjemné životné okolnosti? Reptám? Dávam najavo a šírim okolo seba nepokoj a zlosť z ťarchy životných okolností? Naším najväčším krížom je strach prijať kríž.

Pane Ježišu, zober si na seba všetko naše reptanie, našu nespokojnosť so životom. Našu neschopnosť prijať kríž. Pomôž nám pevne sa rozhodnúť kráčať ďalej.

**Ježišu, na ktorého má toľko ľudí ťažké srdce,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.**

7. Siedme zastavenie: Peter zapiera Ježiša.

(Ježiš kľáčí, Peter hrdo stojí. Plášť, kvet v šatke.)

Klaniam sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Za Ježišom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s veľkňazom a vošiel s Ježišom do veľkňazovho dvora, Peter však ostal vonku pri dverách. Potom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a voviedol ta Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On vrazil: „Nie som.“ Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zohrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrieval sa. Šimon Peter tam stál a zohrieval sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“ On zaprel: „Nie som.“ Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vrazil: „A nevidel som ťa s ním v záhrade?!“ Peter znova zaprel - a vtom zaspieval kohút.“

Peter sa ešte pred pár dňami zaprisahával, že umrie s Ježišom. A teraz? V slabosti sa k nemu nepriznáva. Táto príhoda v nás odhaľuje skrytý perfekcionizmus. Peter si veril. Považoval sa za Ježišovho priateľa a Ježiš ho brával všade so sebou. A tu zlyhal na celej čiare. Pane, máme problém s perfekcionizmom. Zakrývame si ním svoju slabosť, snažíme sa byť dobrými, správnymi, chceme robiť veci najlepšie - čo na tom, že druhí pri nás trpia. Tak nám záleží na tom, aby sme dobre vyzerali, že zabúdame na svoju dušu, zabúdame budovať úprimné vzťahy. Perfekcionista neznesie najmenšiu kritiku, zrútil by sa. Všetko prispôsobuje tejto modle. Nie je schopný reagovať na výzvy lásky. Neublížujem perfekcionizmom svojím blízkym? Nepodlieham súťaživosti sveta, ktorý ma núti byť najlepším?

Pane, zober prosím Ťa všetky prejavy perfekcionizmu na svoje plecia. Nech nimi neutekáme pred sebou a neublížujeme svojím blízkym.

Pokorný Pane Ježišu zmiluj sa nad nami.

– Aj nad dušami v očistci.

8. Ôsme zastavenie: Herodes sa stretá s Ježišom.

(Biela košeľa, žena trhá lupienky kvetu,)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: Evanjelista Lukáš píše: „Keď Herodes uvidel Ježiša, veľmi sa zaradoval. Už dávno ho túžil vidieť, lebo o ňom počul, a dúfal, že ho uvidí urobiť nejaký zázrak. Mnoho sa ho vypytoval, ale on mu na nič neodpovedal. Stáli tam aj veľkňazi a zákonníci a nástojčivo naň žalovali. Ale Herodes so svojimi vojakmi ním opovrhol, urobil si z neho posmech, dal ho obliecť do bielych šiat a poslal ho nazad k Pilátovi. V ten deň sa Herodes a Pilát spriatelili, lebo predtým žili v nepriateľstve.“

Ako často zosmiešňujem druhých. Hlavne, nech je sranda, nech je veselo. Že niekto kvôli tomu trpí, to nevadí. Najväčší zabávač je najväčším frajerom. Herodes sa chcel zabávať. Jeho zvedavosť ho ženie k hriechu. Provokuje Boha. Herodes predstavuje človeka, ktorého zmyslom života je zábava. Najprv Ján Krstiteľ, teraz Ježiš. Baviť sa na úkor druhých. Mať zážitok. Čo neprinesie rozptýlenie, tým pohrdam.

Pane Ježišu, pre svoju poslušnosť nám daj milosť vedieť sa zriekať seba samých, zrieknuť sa túžby baviť sa na úkor druhých. Zober na seba všetky urážky, ktoré sme spôsobili ľuďom preto, aby sme sa bavili.

**Opovrhovaný a zosmiešňovaný Ježišu,
zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.**

9. Deviate zastavenie: Pilát a Ježiš

(Nápis, kvet v náipse.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: „Som židovský kráľ.“ Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“

Ako často dávame nálepky iným. Niektorí s nimi žijú celý život. Si neschopný, hlúpy, škaredý, tučný... - celý život sa snažíme vymaniť z nálepiek. Nálepky, ktoré nám dávajú predovšetkým tí mocní. Rodičia, silní spolužiaci, kamaráti, nadriadení. Sme zdeptaní názormi sveta, ktorý sa nám snaží dať nálepku. Hneváme sa, snažíme sa dokázať iným, že nemajú pravdu. Niektorí rezignujú, iní sa snažia zmeniť druhých, dokazujú svoje kvality tým, že ubližujú iným. Ježiš nám chce povedať, aké je dôležité to, čo si o nás myslí Otec. Nebeský Otec nám nedáva nálepky, hovorí nám pravdu o tom, kým sme v jeho očiach. A pýta sa nás Ježišovými ústami: „Miluješ ma?“

Ježišu, ty si tým nápisom zobral na seba všetky nálepky nazbierané počas života, ktoré nás ubíjajú, robia nás neschopnými to zmeniť. Zober na seba všetky naše rezignácie. Nedovoľ, aby sme verili viac falošným predstavám ako Tebe.

Potupovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

– Aj nad dušami v očistci.

9. Desiate zastavenie: Ježiš na kríži umiera

(Žena dáva ukrižovanému Ježišovi kvet v trňovej korune.)

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Sv. Písmo: „Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízniť.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“

Neverím, neodpustím, nechcem, nebaví ma to, nemám čas, nenávidím, nemám chuť, nevydržím, nemám náladu, nebudem... To sú slová našich dní. Stali sa súčasťou nielen nášho slovníka, ale predovšetkým nášho srdca, celej našej bytosti. A my strácame život. Namiesto pokoja - nenávisť. Sme plní hnevu a hanby. Život chutí ako ocot. Nevieme, čo s tým. Ježiš to pije za nás, až sem ho dovedla láska. Pije život ktorý sme pokazili, chce ho premeniť. On zaujal moje miesto. Moje miesto hanby. Tvoje miesto hanby. A Ježiš uprostred krutých bolestí tela a opustenosti duše na vrchole smrteľnej agónie prosí: „Daj mi všetko, čo ti ničí život, nech to zomrie.“

Sv. Pio z Pietrelciny raz povedal „Nikdy nesmieme oddeliť kríž od Ježišovej lásky. V opačnom prípade sa stane ťarchou, ktorú my slabí nedokážeme uniesť.“

Vďaka Ježišu, vďaka za tvoj dar, za ochotu zobrať na seba všetko to, čo nám rozbíja srdce, ďakujeme Ti, že si ochotný piť za nás ocot, ktorým sme otrávil život. Ocot, ktorý nás doháňa k zúfalstvu a beznádeji.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

– Aj nad dušami v očistci.

Na záver

Sv. Písmo: Evanjelista Ján píše: „Deti moje, toto hovorím, aby sme nehrešili. Ale keby sme zhrešili, máme u Otca zástancu: Ježiša Krista, spravodlivého. On je zmiernou obetou za naše hriechy.“ Pavol takisto spomína toto zmierenie, keď hovorí o Kristovi: „Jeho Boh ustanovil ako prostriedok zmierenia skrze jeho krv prostredníctvom viery.“

Deň zmierenia pre nás trvá až do skončenia sveta. Nový život je život, v ktorom nebudeme zaťaženi hriechmi. Život, v ktorom budeme mať srdce voľné, srdce otvorené pre Boží život, budeme ako Mária nositeľmi milostí. Veľkonočný človek je ten, kto sa rozhodol byť disponovaný kedykoľvek sa znova narodiť.

Ukrižovanie dostáva zmysel iba v zmŕtvychvstaní Krista. Bez lásky ostáva z utrpenia a kríža iba hnev, nenávisť, bolesť, absurdita a škandál bez zmyslu. Zmŕtvychvstanie všetko mení. Preto veríme v ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Krista, ktorý sníma všetky hriechy.

Vzkriesený Ježišu, zmiluj sa *nad* nami. – Aj nad dušami v očistci.

(Ježiš podáva žene kyticu bielych ruží, pričom hovorí:)

„Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“

Na úmysel sv. otca...